

8 czerwca

**wspomnienie dobrowolne św. Medarda z Noyon, biskupa i wyznawcy
- patrona chorych psychicznie, chroniącego przed obłędem
i szaleństwem, wzywano w bólach zębów i bezpłodności**

Św. Medard urodził się na początku VI w. w Salancy (nieдалeko Valenciennes). Jego ojciec był Frankiem, zaś matka Rzymianką. Jego kolegą podczas nauki w szkole w Saint-Quentin był św. Eleuteriusz, któremu Medard przepowiedział, że zostanie biskupem w Tournai. Tak się też po 30 latach stało. Św. Remigiusz, metropolita Reims, wyświęcił Medarda na biskupa Noyon (w północno-zachodniej Francji). Medard usunął z powierzonej mu diecezji resztki pogaństwa. Wprowadził uroczyście św. Radegundę do klasztoru, gdzie ta czcigodna królowa, żona Lotara I, po uzyskaniu formalnej separacji od męża spędziła resztę życia. Otoczony powszechną czią, Medard zmarł ok. roku 560. W jego pogrzebie wziął udział sam król Lotar I. On też przeniósł relikwie Świętego do katedry w Soisson; syn Lotara natomiast ufundował tam słynne opactwo św. Medarda.

W ikonografii św. Medarda z Noyon jest przedstawiany w stroju biskupa lub jako chłopiec chroniony przez orła nad głową. Jego atrybutem jest: mitra, pastorał, dwa konie, księga, gołąb, owca, osioł.

Modlitwy:

Boże, Światło i Pasterzu dusz, który ustanowiłeś św. Medarda biskupem w Twoim Kościele, by karmił Twój lud słowem i kształtował przykładem, spraw, abyśmy dzięki niemu zachowali wiarę, której on nauczał, i podążali drogą, którą on nam ukazał. Amen.